Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΗΜΕΡΑ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑΣ ἡ σημερινὴ κατὰ παράδοσιν. — Ἐὰν κανεὶς ἔχει ἀντίρροιαν ἂς ἀναγνώσει τὴν σχετικὴν διαφήμισιν. — Ἐννοοῦμε βέβαια τὴ ἀνακοίνωση γιὰ τὰ σκόρδα.— Στὴν ὁποία δὲν θὰ κατέφευγαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπαγγελματίες ἂν δὲν ἦταν ἐπίκαιρη ★ ΑΔΑΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ἡ χθεσινὴ κίνηση τῶν ἰχθυοπωλείων καὶ τῶν παντοπωλείων (ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἐννοοῦμε βέβαια τό... τμῆμα τοῦ ξεροῦ βακαλάου. — Ποὺ κι' αὐτὸς πῆρε τὴ ὕψη κι' ἔφθασε στὶς 80—90 δραχμὲς κατὰ κιλόν. — Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως καὶ σ' αὐτὴ τὴν τιμὴ συμφέρει ὁ βακαλάος ἀπὸ ὅ,τι βρίσκεται στὶς πάγκες τῶν ἰχθυοπωλείων ★ ΑΛΛΩΣΤΕ ΠΕΡΑΝ τῆς πιὸ προσιτῆς τιμῆς ὁ ξερὸς βακαλάος παραμένει (γιὰ ὅσους γνωρίζουν τὰ πράγματα) ὁ ἀδιαμφισβήτητα καταλληλότερος γιὰ σκορδαλιά. — Ἐννοοῦμε βέβαια τό... ζουμί του. —Χωρὶς βεβαίως νὰ παραγνωρίζεται ἡ ἀξία του καὶ στό... τηγάνι. — Καὶ ὄρεξη, λοιπόν, καὶ τοῦ χρόνου.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ ὑπέροχη διαλεκτική

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ποὺ ἀπόχτησαν συνείδηση τῆς γενῆς τους οἱ Ἕλληνες σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν ἱστορικὰ ὀξύτατο χῶρο καὶ τραγούδησαν καὶ ἔκλαψαν καὶ θυσιάστηκαν γιὰ τὴ Δευτεριά. Πλήρης, λοιπόν, ἡ συνέπεια μεταξὺ ἐκφράσεως καὶ βιώσεως, μεταξὺ λόγων καὶ ἔργων.

Ἱστορία, ἡ μᾶλλον ἐποποιΐα τριῶν καὶ πλέον χιλιετηρίδων, ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξη. Θρίαμβοι καὶ τραγωδίες. «Κλέος ἐσθλόν» ἀλλὰ καὶ «τλῆμον» μεγαλεῖο καὶ δρᾶμα ἄστραψαν ἢ σκοτείνιασαν διαδοχικὰ ἢ καὶ συνυφάνθηκαν γιὰ ν' ἀποτελέσουν τὰ ἀνεξίτηλα χαρακτηριστικὰ στὴν αὐτὴ μορφή, τῆς πιὸ πολυκύμαντης φυλῆς!

Πλήρης συνέπεια λοιπόν, ἀνάμεσα στὸ χιλιοτονισμένο τραγούδι τῆς Ἀευτεριᾶς. ποὺ ἔγινε καὶ ἐθνικός μας ὕμνος καὶ στὰ ματωβαμένα πεδία τῶν μαχῶν ἀπ' τὸ Μαραθώνα καὶ τὶς Πλαταιὲς στὰ τείχη τῆς βασιλεύουσας κι' ἀπὸ κεῖ στὸ Σούλι, στὸ Δραγατσάνι, στὴν Ἁγία Λαύρα. στὸ Μπιζάνι, στὸ Κιλκίς, στὴ Πίνδο. στὴν Κορυτσᾶ, στὸ Ἔλ Ἀλαμέϊν. Κι' ἀπὸ κεῖ ποιὸς ξέρει ποῦ ἀλλοῦ! Ὅπου τέλος πάντων ἐπιβάλλει ἡ φοβερή, ἀλλὰ καὶ πανάκριβη νομοτέλεια τῆς κατισχύσεως τοῦ ἐλευθέρου φρονήματος ἀπέναντι στὶς μοιραῖα ἀναπτυσσόμενες τάσεις ἐξανδραποδισμοῦ.

Πόσο συνοπτικά, ἐπιγραμματικὰ καὶ συγκλονιστικὰ τὰ λέει ὅλα αὐτὰ ὁ Ἐθνικὸς ποιητὴς στὰ δύο πρῶτα τετράστιχα τοῦ αἰωνίου Ὕμνου τῶν Ἑλλήνων. Καμμιὰ προσωπογραφία τῆς Λευτεριᾶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ πειστικὴ γιὰ τοὺς Ἕλληνες ἀπὸ αὐτὴν ποὺ χαράσσει ὁ Σολωμὸς πάνω στοῦ σπαθιοῦ τὴν κόψη τὴν τρομερή. Πουθενὰ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ κατανοήσουν τὴν ὕπαρξή της ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς αἰχμηροὺς χώρους σπαρμένους μὲ κόκκαλα ἱερά.

Ἀπὸ μικρὰ παιδάκια οἱ ἄνθρωποι σ' αὐτὸν τὸν τόπο τοῦ Αἰωνίου Μαρτυρίου καὶ τῆς αἰωνίας Δόξας, τοῦ Γολγοθᾶ καὶ τῆς Ἀναστάσεως, μαθαίνουν νὰ τραγουδοῦν — καὶ νὰ ριγοῦν μ' αὐτὴ τὴν τρομερὴ κόψη τῆς ἀκατάβλητης ρομφαίας. Μαθαίνουν πόσο κοστίζει ἡ Λευτεριά. Καὶ ἀνέκαθεν πληροφοροῦνται γιὰ τὸ τίμημά της ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ αἷμα τὸ «ὑπὲρ πολλῶν ἐκχυνόμενον» τὸ ὑπὲρ Βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀπολύμενον. Ἐκεῖνο τὸ αἷμα ποὺ ἔσχετα κοχλαστὸ ἀπ' τὴν ἄτρωτη καρδιὰ ὅσων νοιώθουν σὰν βιολογικὴ ἀνάγκη τὴ Λευτεριά. Καθόσον, «ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον. Καθόσον ἀρετὴν καὶ τόλμην θέλει ἡ Ἐλευθερία». Ἀρετὴ θυσίας, ὑπέρτατης προσφορᾶς, ποὺ δὲν εἶναι ζήτημα φιλολογίας ἢ στιγμιαίας ἐξάψεως καὶ ἐξάρσεως ἀπὸ τοὺς πανηγυρισμοὺς καὶ τὶς φανφάρες.

Τὶ ὡραῖα ποὺ τῶπε ὁ μεγάλος μπουρλοτιέρης τοῦ Εἰκοσιένα, ὁ Κανάρης, ὅταν τὸν ρώτησαν πῶς πῆρε τὴν ἀπόφαση γιὰ ἕνα τόσο παράτολμο ἐγχείρημα ἀὰν τὴν πυρπόληση τῆς Τουρκικῆς ναυαρχίδος.

—«Ξύπνησα τὸ πρωΐ, ἔκαμα τὸ σταυρό μου καὶ εἶπα: Κωνσταντῆ, μέχρι ἐδῶ ἦτανε ἡ ζήση σου. Σήμερα θὰ πεθάνεις...».

Καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀπόφαση ὁ ὑπέρτατος ὕμνος, ἀλλὰ καὶ τὸ βίωμα τὸ πιὸ αὐθεντικὸ τῆς Λευτεριᾶς. Δύσκολη, ἀλλὰ καὶ μοναδικὴ ἀπόφαση. Ἀπόφαση θανάτου χωρὶς τὴν ὕπαρξη τοῦ παραμικροῦ ἴχνους ἐλπίδας. Ἀπόφαση καὶ βεβαίότατα ὅτι δὲν ἐναγωνίζεις. Αὐτὸ εἶναι ἡ πρώτη ὕλη τῶν ἡρωϊσμῶν. Πάρα πολὺ σπάνια ὕλη. Ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες πάντοτε ὅταν χρειάστηκε τὴν βρῆκαν.

ΠΑΝ

Τὰ νέα μέτρα ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων

ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ νόμου γιὰ τὴ ρύθμιση ὅλων τῶν βαθμολογικῶν προβλημάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ΝΠΔΔ ποὺ ἔρχεται ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἐνιαῖο μισθολόγιο, ὁλοκληρώνεται ὁ πρῶτος κύκλος τῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴ βελτίωση τῆς θέσεως τῶν κρατικῶν λειτουργῶν.

Πρόκειται περὶ σημαντικῶν ἀποφάσεων, γιατὶ τὸ προσχέδιο προβλέπει αὔξηση τοῦ ποσοστοῦ βαθμολογικῆς καὶ μισθολογικῆς ἐξελίξεως, μισθολογικὲς ἐνοποιήσεις, αὐτόματες διαβαθμίσεις θέσεων, μισθολογικὲς προαγωγές, αὐξήσεις ποσοστοῦ ὀργανικῶν θέσεων, μειώσεις χρόνου ἐξελίξεως, ἐντάξεις εὐνοϊκὲς ἀναδρομικότητες κ.ἄ.

Τὰ προβλήματα ἐν τούτοις εἶναι ἄπειρα. Ἀλλὰ ἔγινε κάποια ἀρχὴ καὶ μάλιστα πολὺ καλή.

«Θαυμάσιος» κατηχητὴς

ΣΤΟ Κολλέγιο θηλέων τοῦ Μιλάνου ὅπου φοιτοῦν κοπέλλες μέχρι 18 χρόνων ξέσπασε σκάνδαλο ποὺ ἀπασχολεῖ τὸν τοπικὸ Τύπο. Μιὰ μαθήτρια κατήγγειλε τὸν ἐπίσκοπο Ἀγγέλικο, ποὺ δίδασκε θρησκευτικά, ὅτι εἶχε σχέσεις μὲ ὁρισμένες μαθήτριες.

Στὴν ἀρχὴ ἡ καταγγελία δὲν θεωρήθηκε σοβαρή, γιατὶ ἡ μαθήτρια ποὺ τὴν εἶχε κάμη παρουσίασε καὶ στὸ παρελθὸν φαντασιώσεις, ποὺ χαρακτηρίζουν τὴν ἡλικία της. Ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ ἐπέμενε τόσο πολὺ καὶ ἔδινε τόσες λεπτομέρειες, ποὺ ἀνάγκασε τὴ διευθύντρια νὰ «προσέξῃ» τὸ θέμα.

Παρακολούθησε λοιπὸν τὸν ἐπίσκοπο Ἀγγέλικο καὶ τὸν συνέλαβε ἐπ' αὐτοφώρῳ νά... διδάσκει καὶ ἄλλα πράγματα σὲ μιὰ μικρὴ μαθήτρια. Καὶ τώρα τὸ σκάνδαλο φουντώνει γιατὶ ἔχουν ἀρχίσει οἱ ἀποκαλύψεις.

«Οἰκογενειακὴ» συγκέντρωση!

Ο RONAANT Μπίγκς, ὁ μεγάλος ληστὴς τοῦ τραίνου, ξαναβρέθηκε μὲ τὴ φίλη του καὶ μητέρα τοῦ παιδιοῦ του στὸ Ρίο Ντὲ Τζανέϊρο. Ὁ μικρὸς Μάϊκ γεννήθηκε στὰ 1973 καὶ γι' αὐτὸν τὸν τρόπο ἔχασε μὲν 48χρονο πατέρα του ἀπὸ τὸ νὰ ἐκδοθῇ στὴν Ἀγγλία, ὅταν κατὰ τὴ μεγάλη ληστεία τοῦ τραίνου τὸ 1963. Ἔκλεψε ἕξη ἑκατομμύρια δολλάρια.

Τώρα ὁ Μπίγκς ζεῖ στὴ Βραζιλία μὲ τὸ γιό του. Ἐκεῖ πῆγε νὰ τοὺς βρῇ ἡ 30χρονη φίλη του ποὺ ἀποφάσισε νὰ περάσῃ ἕνα μῆνα κοντά τους στὸ καταφύγιο τοῦ μεγάλου ληστῆ, ἐκεῖ ποὺ ξεκοκκαλίζει τὴ λεία του...

Μειώνονται οἱ ἀεροπειρατεῖες

ΜΕΣΑ σὲ ἑνιὰ χρόνια ἔγιναν 392 ἀεροπειρατεῖες λένε τὰ στοιχεῖα τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Ἀεροπορικῶν μεταφορῶν καὶ ἀπὸ αὐτὲς 201 ἦταν ἐπιτυχημένες ἐνῶ 191 ἀποτυχημένες.

Σύμφωνα μὲ τὶς προβλέψεις, οἱ πιθανότητες ἐπιτυχίας μιᾶς ἀεροπειρατείας, θὰ μειώνονται χρόνο μὲ τὸ χρόνο. Τὰ μέτρα ποὺ λαμβάνονται πλέον. εἶναι δρακόντεια κι' ὅσοι θὰ τολμοῦν θὰ πληρώνουν μὲ τὴ ζωή τους.

Ἦταν καιρός. Γιατὶ ἀρκετοὶ ἀθῶοι πλήρωσαν ὡς τώρα μὲ τὴ δική τους ζωή.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ Ο ΑΓ. ΑΝΔΡΕΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Τὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Πατρῶν ὁ «Ἅγιος Ἀνδρέας» ὕστερα ἀπὸ τὴν 6)27—2—78 ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, προκηρύσσει δημόσιο τακτικὸ μειοδοτικὸ διαγωνισμό, ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διὰ τὴν προμήθεια τῶν ἑξῆς εἰδῶν: Φλεγοφωτόμετρον (τεμ 1).

Ὁ διαγωνισμὸς θὰ διενεργηθῇ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Θεραπευτηρίου τὴν 26 Ἀπριλίου 1978, ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥραν 11.30 ἐνώπιον ἐπιτροπῆς.

Πληροφορίαι δίδονται κάθε ἐργάσιμον ἡμέρα εἰς τὸ γραφεῖο προμηθειῶν τοῦ Νοσηλευτηρίου (ἁρμοδία ἡ κ. Κων)να Γκολφινοπούλου) ὡς καὶ εἰς τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια Πατρῶν, Ἀθηνῶν, Βόλου καὶ Θεσσαλονίκης.

Πάτραι τῇ 23)3)1978

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.

«Η ΗΜΕΡΑ» ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἡ Ἑλλὰς δημιουργεῖ ἕνα νέο Εἰκοσιένα

ΑΘΗΝΑΙ. Διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ ἐπετείῳ ἀπηύθυνε ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεμιστοκλῆς Σοφούλης, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ ἄλλων τονίζει ὅτι «κατὰ τὸν παρόντα συμμοριτοπόλεμο ἀπειλεῖται ἡ ἰδία ἡ ὑπόστασις τῆς Ἑλλάδος ὡς ἔθνους, ὡς προέκυψε ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 καὶ τοὺς μετέπειτα ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας. Διὰ τὰ ἰδανικὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐπάλαισαν οἱ ἥρωες τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας παλαίομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον καὶ θὰ νικήσωμεν...».

Ἡ ἀσθένεια τῆς βασιλίσσης

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐξεδόθη τὸ Ἰατρικὸν δελτίον: «Ἡ βασίλισσα Φρειδερίκη διῆλθε νύκτα ἥσυχον. Θερμοκρασία καὶ σφυγμοὶ φυσιολογικοί. Τὴν πρωΐαν τὴν ἐπεσκέφθη καὶ ὁ βασιλεὺς Παῦλος».

Δὲν τοὺς δέχονται

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἀγγέλλεται ἐκ Φρανκφούρτης ὅτι ἡ συμμαχικὴ στρατιωτικὴ κυβέρνηση ἀπέρριψε γερμανικὰς προτάσεις περὶ συμμετοχῆς εἰς τὸ σχέδιον Μάρσαλ.

Ἡ «Τιτάνια»

Ο ΝΕΟΣ κινηματογράφος ΤΙΤΑΝΙΑ παρὰ τὴν Λεωφόρον Γούναρη καὶ Ἁγίου Γεωργίου τελεῖ σήμερον ἐγκαίνια μὲ τὸ ἔργον τοῦ Μπεονοτάϊν «Θύελλα» παίζουν οἱ Σάολ Μπουαγιὲ, Μισὲλ Μοργκὰν, Ζὰν Λουΐ Μπαρρώ

Κεκαρμένοι ἐν χρῷ...

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ἐκ μαθητῶν τῆς δης τάξεως τοῦ Β' Γυμνασίου παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν διεμαρτυρήθη διότι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ σχολείου των ἡ προσέλευσις τῶν μαθητῶν εἰς τὰς ἑορτὰς κεκαρμένων ἐν χρῷ.

Παλλοϊκή

ΠΑΛΛΑΪΚΗ ἡ συμμετοχὴ τῶν Πατρινῶν εἰς τὴν σημερινὴν ἐθνικὴν ἑορτήν. Ἡ μεγαλυτέρα συγκέντρωσις ἐπραγματοποιήθη εἰς τὸ στάδιον τῆς ΠΓΕ κατὰ τὰς ἐπιδείξεις τῆς Νεολαίας.

Ἡ Ἐπανάσταση στὴν Πάτρα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ 1821

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὁ Χουρσὶτ ἔστειλε ἀπὸ τὴν Ἤπειρο διαταγὴ στὸν καϊμακάμη τῆς Τριπολιτσᾶς νὰ προσκαλέσῃ ἐκεῖ ὅλους τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς δήθεν γιὰ νὰ τοὺς ἀνακοινώσουν ἐντολές τοῦ πασᾶ, καὶ νὰ τοὺς κρατήσῃ ἐκεῖ ὁμήρους, ὥστε νὰ παραλύσῃ τὴν ἐπανάσταση ποὺ ἑτοιμαζόταν, καὶ στὴν ἀνάγκη νὰ τοὺς θανατώσῃ. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς προκρίτους ἐπῆγαν στὴν Τριπολιτσά. Δὲν πῆγαν μόνον ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῇ στὴν ἱστορικὴ συνέλευση τῆς Βοστίτσας, οἱ πρόκριτοι τῆς Ἀχαΐας, στὶς 26—30 Ἰανουαρίου 1821. Ἀπὸ φόβο ὅτι εἶχε προδοθῇ ἡ συνέλευση ἐκείνη καὶ ὅτι εἶχαν ἐνοχοποιηθῇ.

ΟΙ ΠΡΟΚΡΙΤΟΙ

Ὁ Γερμανὸς στὰ ἀπομνημονεύματά του γράφει ὅτι στὶς 9 Μαρτίου ἡμέρα Τετάρτη, ἐκίνησαν οἱ Ἀχαιοὶ πρόκριτοι ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα γιὰ τὴν Τριπολιτσά, ὅπου εἶχαν κληθῇ. Ἀπάντησαν μὲ τέχνασμα στὸν καϊμακάμη. Ἐφρόντιζαν νὰ τοὺς σταλῇ καθὼς θὰ βάδιζαν, ἕνα πλαστὸ γράμμα ἀπὸ ἄγνωστο Τοῦρκο, τῆς Τριπολιτσᾶς, ποὺ τοὺς ἔγραφε, ὅτι, ἂν ἐπήγαιναν στὴν Τριπολιτσά, θὰ ἔχαναν τὰ κεφάλια τους. Καὶ πράγματι αὐτὸ ἔγινε, ὅπως τὸ εἶχαν σκηνοθετήσει. Ἔγραφε τὸ πλαστὸ γράμμα:

«Μερικοὶ τῶν προκρίτων Ἀγάδων τῆς Πελοποννήσου, ἔχοντες πάθη πολιτικά, ἔκαμαν λαβὴν τοὺς λόγους, ὅπου διεσπάρησαν περὶ ἐπαναστάσεως καὶ ἔπεισαν τὴν διοίκησιν διὰ νὰ θανατώσῃ παραλόγως τοὺς σημαντικωτέρους τῆς Πελοποννήσου προκρίτους. Ὅθεν ὡς φίλος καὶ θεοφοβούμενος σᾶς δίδω τὴν εἴδησι νὰ παραμερίσετε, διότι ἀφεύκτως θανατώνεσθε, ἐὰν ἐμβῆτε εἰς τὴν Τριπολιτζᾶ».

Στὸ δρόμο τους ἔλαβαν τὸ γράμμα αὐτό. Οἱ πρόκριτοι τὸ ἔδειξαν ἐπίτηδες στοὺς Τούρκους καὶ παρήγγειλαν στὸ Βοεβόδα τῶν Καλαβρύτων ὅτι δὲν τολμοῦν νὰ πᾶνε στὴν Τριπολιτσά. Γύρισαν ἔτσι πίσω καὶ τράβηξαν πρὸς τὸ χωριὸ Καρνέσι.

Εἶναι νύχτα τῆς 10ης Μαρτίου 1821. Ἀπὸ τὸ δρόμο ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ Καλαβρυτινὸ χωριὸ Καρνέσι πρὸς τὸ Μοναστήρι τῆς Λαύρας, μιὰ ὁμάδα ἀπὸ καβαλλαραίους προχωρεῖ...

Πεζοὶ ὁπλοφόροι τοὺς συνοδεύουν.

Οἱ μορφὲς τῶν καβαλλαραίων, εἶναι σκυθρωπὲς καὶ συλλογισμένες, γιατὶ οἱ στιγμὲς εἶναι κρίσιμες. Μορφὲς πολὺ γνώριμες. Ὁ Π. Πατρῶν Γερμανὸς καὶ ὁ Κερνίτσης Προκόπιος, οἱ Ἀνδρέας καὶ Ἀσημάκης Ζαΐμηδες, ὁ Ἀνδρέας Λόντος καὶ ὁ Ἀσημάκης Φωτήλας, ὁ Σωτήριος Θεοχαρόπουλος καὶ ὁ Σωτήριος Χαραλάμπης.

Ὕστερα ἀπὸ τὸ τέχνασμα, καταφεύγουν στὴν Ἁγία Λαύρα, ὅπου θὰ κάμουν τὸ τελευταῖο πολιτικό τους συμβούλιο.

Ἡ ὥρα ἔχει πιὰ προχωρήσει καὶ οἱ πρόκριτοι, ἡ ἐλπίδα τοῦ ὑποδούλου Ἔθνους, ἔχουν φθάσει στὴ μεγάλη πύλη τοῦ Μοναστηριοῦ.

Ὁ διακεκριμένος Σολίστ τοῦ Πιάνου ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΤΕΛΕΥ—ΚΑΡΝΤΟΣ, ὁ ὁποῖος τὴν προσεχῆ Τετάρτην 29 τρέχ. καὶ ὥραν 7.45 μ.μ., μετακληθεὶς ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἑταιρίας, θὰ δώσει ἐνδιαφέρον Ρεσιτάλ, εἰς τὴν αἴθουσάν της, ἑρμηνεύοντας ἕνα δυσκολώτατο πρόγραμμα

Τοὺς ἀνοίγουν ἀμέσως οἱ μοναχοὶ καὶ ἕνας—ἕνας ξεκαβαλλικεύουν καὶ γλυστροῦν στὸ ἱστορικὸ μοναστήρι.

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ

Ὁ ἡγούμενος Καλλίνικος, ὑποδέχεται τοὺς ἀρχηγούς. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀρχίζει τὸ τελευταῖο πολιτικὸ συμβούλιο ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Γερμανοῦ.

Ὅπως στὴ συνέλευση τῆς Βοστίτσας ἔτσι καὶ ἐδῶ ἡ διαστακτικότης κυριαρχεῖ.

Ὁ φόβος περὶ τοῦ τί «ἠδύνατο νὰ ἀπωλεσθῇ» ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἡ ἀνάμνηση τῶν σφαγῶν ποὺ ἐπηκολούθησαν τὴν ἀποτυχία τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1769 εἶναι τὰ ἐπιχειρήματα τῆς συντηρητικῆς πολιτικῆς τοῦ Γερμανοῦ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συσκέψεως τῆς Ἁγίας Λαύρας εἶναι καὶ πάλιν ἡ ἀναβολὴ (Μ. Οἰκονόμου σελ. 83).

Στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ συγκέντρωση ἐμίλησε καὶ ὁ γενναῖος Ἀσημάκης Φωτήλας.

Τὰ λόγια του ὅμως τὰ ὁποῖα μᾶς διεφύλαξε ἡ ἱστορία ἀποτελοῦν τὰ λόγια ἑνός, ποὺ ἦταν ἡ μειοψηφία.

Σηκώθηκε μὲ θάρρος ὁ Ἀσημάκης Φωτήλας καὶ μπροστὰ στοὺς συντηρητικοὺς προκρίτους ποὺ εἶχαν συγκεντρωθῇ στὴν Ἁγία Λαύρα τοὺς εἶπε:

«Ὅ,τι ἐδυνήθημεν ἐκάναμεν μέχρι τοῦδε καὶ ἀρκετὰ ἐμακρύναμεν τὸν καιρόν, ἀλλ' εἰς τὸ ἑξῆς οἱ Τοῦρκοι δὲν μᾶς πιστεύουν, ὅσον καὶ ἂν προσπαθήσωμεν νὰ τοὺς γελάσωμεν· ὥστε ὅπως ἔφθασαν τὰ πράγματα αὐτοὶ θὰ κόψουν τὰ κεφάλια μας, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν Χριστιανῶν, καὶ Κύριος οἶδεν, ἂν δὲν στείλουν τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά μας εἰς τὴν Ἀνατολήν. Μακάρι καὶ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι μὲ τὰ χέρια μας νὰ κόψωμεν τοὺς ἄλλους ἀδελφούς μας Χριστιανοὺς ὅλους καὶ σωρὸν νὰ τοὺς κάμωμεν καὶ εἰς τὸ τέλος ἂς κόψουν καὶ ἡμᾶς. Ἀλλ' ἡ γνώμη μου εἶναι νὰ πιάσωμεν τὰ ὅπλα καὶ ὁ Θεὸς ἂς μᾶς βοηθήσῃ καὶ ὅ,τι γίνει ἂς γίνῃ. Ἂν γλυτώσῃ δὲ κανένας ἀπὸ ἡμᾶς καὶ φύγῃ καὶ ὑπάγῃ ἀλλοῦ εἰς τοὺς Χριστιανοὺς πιστεύω ὅτι, θὰ τοῦ δώσουν ἕνα κομμάτι ψωμὶ νὰ φάγῃ, διότι θὰ εἴπῃ ὁ κόσμος, ἐπολέμησαν οἱ κακόμοιροι διὰ τὴν σωτηρίαν των μὲ τὸ μεγάλο θηρίον τῆς οἰκουμένης, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐνίκησαν καὶ εἶναι ἄξιοι ἐλέους. Ἔπειτα καὶ ἡμεῖς θὰ ἔχωμεν ὀλίγον θάρρος εἰς τοῦτο, ὅτι ἐκάμαμεν τὸ χρέος μας» (Φωτάκος Τ. Α. σελ. 64).

Ὁ Ἀσημάκης Φωτήλας ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τοὺς ἄλλους προκρίτους, ἔρριξε πρῶτος τὴν ἰδέαν ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως τότε ἡ Ἐπανάσταση. Ἀλλ' ὅμως ἡ γνώμη τοῦ Γερμανοῦ κυριαρχεῖ.

Γράφει στ' ἀπομνημονεύματά του:

«Ἐκεῖ συσκεφθέντες ἀπεφάσισαν νὰ μὴ δώσωσιν αἰτίαν τινά, ἀλλὰ νὰ μείνωσιν παραμερισμένοι, ἕως οὗ νὰ ἰδῶσι τὰ πράγματα· εἰ δὲ καὶ καθολικεύσῃ τὸ πρᾶγμα ἡ Διοίκησις καὶ μεταχειρισθῇ τὰ ὅπλα καὶ τὴν βίαν γενικῶς ἐναντίον τῶν ὁμογενῶν τότε ἐξ ἀνάγκης νὰ λάβωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ὅπλα, καὶ νὰ κινήσωσι εἰς ὑπεράσπισιν ἑαυτῶν».

Εἶναι ἡμέρα Κυριακὴ 13 Μαρτίου. Ὁ Γερμανὸς ἱερουργεῖ στὸ Βυζαντινὸ ἐκκλησάκι τοῦ Μοναστηριοῦ.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἡ ἐλευθερία εἶναι παντὸς ἀγαθοῦ πηγή

ΞΕΝΟΦΩΝ ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Δύο εἶναι τὰ Ἑλληνικὰ θαύματα τὰ ὁποῖα ἐγνώρισε καὶ ὑμνησε ἀπὸ αἰώνων ἡ ἀνθρωπότης. Τὸ πρῶτον εἶναι ὁ θρίαμβος τῶν μικρῶν Ἑλληνικῶν Δημοκρατιῶν ἐναντίον τῶν ἀναριθμήτων ὑπερβορείων ὁρδῶν τοῦ δεσπότου τῆς Ἀσίας εἰς τὸν Μαραθῶνα καὶ τὴν Σαλαμῖνα καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἄνθησις τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος, ἡ ὁποία καὶ σήμερον ἀκόμη λαμπρύνει ἀλλὰ καὶ κατευθύνει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα. Τὸ δεύτερον Ἑλληνικὸν θαῦμα εἶναι τὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Τρεῖς ὁλόκληροι αἰῶνες εἶχον διαρρεύσει ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, χρονολογίας ἰσοδυνάμου πρὸς τὸν Βιβλικὸν κατακλυσμόν, ἀφοῦ δι' αὐτῆς ἐξεθιάζετο νὰ δύσῃ, μέσα εἰς τὰ σκοτεινότερα σύννεφα τῆς μαύρης δουλείας, τὸ λαμπρότερον ἄστρον τὸ ὁποῖον ἐφώτισε μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ ἀνθρώπινον στερέωμα καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐφαίνετο ἐξαφανισθεὶς κάτω ἀπὸ τὸν σκοτεινὸν πέπλον τῆς δουλείας. Ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος κατεῖχετο ὑπὸ τῆς ὀγωνίας ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς Φοῖνιξ θὰ εἶχεν τὴν δύναμιν τῆς ἀναβιώσεως καὶ ἐὰν θὰ ἀνθίστατο εἰς τὸ ψῦχος τοῦ θανάτου ὁ σπόρος ὁ Ἑλληνικός, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠδουλεία ἔστρωσε τὰς χιόνας της. Δικαίως ἀγωνιοῦσε ἡ ἀνθρωπότης, ἀφοῦ ἡ ζωή, οἱ πολιτισμοί, αἱ πρόοδοι καὶ αἱ ἀμπώτιδες τῆς ἀπεράντου αὐτῆς θαλάσσης, ἡ ὁποία ὀνομάζεται ἀνθρώπινον ἐνδιαφέρον, ὅ,τι ὀνομάζομεν δόξαν ἡ παρακμὴν τῆς οἰκουμενικῆς ἱστορίας, ἐξηρτήθησαν πάντοτε ἀπὸ τὸν βαθμὸν ἀκτινοβολίας εἰς τὸν ὁποῖον ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ ὁ Ἑλληνικὸς ἥλιος..

Ποῖος ὅμως ἦτο ὁ παντεδύναμος ἐκεῖνος παράγων, ὁ ὁποῖος ἐνεψύχωσε τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 1821 νὰ ὑψώσουν τολμηροὶ μὲχρι θανάτου τὸ ἀνάστημά των ὄχι μόνον κατὰ τοῦ βαρβάρου δυνάστου ἀλλὰ καὶ κατὰ μιᾶς Εὐρώπης ἡ ὁποία ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ τὸ δόγμα τοῦ ἰσχυροτέρου; Δύο ἦσαν αἱ πηγαὶ αἱ ὁποῖαι ἐνίσχυον καὶ ἐδυνάμωναν τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ '21 ὥστε ἐπὶ 7 ὁλόκληρα ἔτη νὰ ἀντηχοῦν τὰ ὄρη καὶ οἱ κηλάδες ἀπὸ τὸν κρότον τῶν ὅπλων καὶ νὰ γίνῃ πραγματικότης ἡ παράδοσις τοῦ Ὁμηρικοῦ ἔπους: πρῶτον ὁ πόθος πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ δεύτερον ἡ μεγάλη πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη.

Ἐλευθερία καὶ Πατρίς, δύο ἰδιαίτεραι ἔννοιαι, ἀλλὰ πάντοτε συνυφασμέναι μὲ τὴν ψυχικὴν ὑπόστασιν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Ἐλευθερία εἶναι ἡ πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον. Χωρὶς ἐλευθερίαν, κάθε αἴσθημα δικαιοσύνης, κάθε χαρακτηρισμὸς καλοῦ καὶ κακοῦ θὰ ἦτο ἀδύνατος, δεδομένου ὅτι